

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
רב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשה
הכתב הראשי:
שרגא חריניץ
חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נבירון,
לילי גלילי, רויז חורוביץ, רותי ורד, רוגי
זוהר, אברהם רומון, אסקר סאביר, משה
לשם, אביבה סמון, עמוס קינו, שלמה קרו,
אלי תבור.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785,
ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרטי",
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239.

המערכת איננה אחראית עבור תוכן הדי
סודעות, כולל סודעות המתפרסמות תחת
הכותרת "רוח לצרכי", "רוח לנוסעי"
וכו' הסוכנות ונערכות על-ידי המערכת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

קריאה יפה

עוריאל קרליבך המנוח לא היה אחד הדי
חובבים של העולם הזה. אולם היה לו שר
פוט עתונאי חותך. כשעבר אהרון דולב,
לשעבר כתב העולם הזה למערכת מעריב,
אמר קרליבך בדיוח השנת של על פעולות
המערכת, שהוא מקוה כי דולב "יתקדם גם
בעתיד... מבלי לאבד את היתרונות הר
בים שבסגנון אכסניו הקודמת בהעולם
הזה".

נבחרתי בפסוק זה בשבוע שעבר, כשזכה
דולב, צבר תל-אביבי, בסקופ בינלאומי:
היה זה הוא ששאל את ניקולי בולגאניץ כי
מוסקבה על יחסו לישראל. בולגאניץ נתן
לו רמז בעל חשיבות עולמית: שהוא מוכן
לבקר בישראל אם יוזמן, וגם להושיט עז
רה טכנית. מובן שמעריב הביט את
השיחה בהדגשה.

למחרת היום נטלתי לידי את כל עתוני
הבוקר, כדי לראות כיצד הם מוסרים ידיעה
זו. מי שאינו מכיר את עתונאי ישראל, יכול
היה להיות מופתע: אף לא עתון אחד הז
כיר את שמו של דולב. כולם הודיעו רק
כי בולגאניץ דיבר עם "עתונאי ישראלי".
הארץ אפילו הכתיר את ידיעה כולה בש
מותיהם של רויזנס, וינס פרס וטוכנות
הידיעות הצרפתית, כאילו היתה זאת ידיעה
שאין לה שום קשר עם עתונאי ישראלי.

צרות עין אופיינית זו היא אחת הקללות
הממאירות ביותר של העתונות הישראלית.
קנאת עתונים אינה מרבה חוכמה, אלא רק
חוסר כבוד עצמי.

אנו בעתון זה, התרגלנו מומן להתיחס

מכתבים

משנה אתי

במשפט אשכול (העולם הזה 979), לא צי
ינתם משומשם באיזה נוסח נשבע בויגוריון
בשעלה לרונן הערים. הנוסח הנכון הוא (יש
להניח): "אני נשבע לומר לך, כל האש
רוק האמי".

דן מיריקין, רחובות
זוהי באמ' הצעה מעניינת ומיוחדת במינה.

קודם שרת, עכשו אשכול, מה אתם רוצים
משרי מפא"י? הלא הם בכל זאת בשר ודם.
כשאחד צדיק, אינו לו מניית חטיבה. לשני
יש מדיניות חטיפה — אבל הוא איננו
צדיק...

אלי אלגזי, ירושלים
...אשכול מלא כרימון — משנים אפי
חמים.

אסתר לויץ, חדרה

איש השנה

אני מקווה שהשנה אספיק להיות הראשון
המציג מועמד לתואר איש-השנה. ובכו, אני
סועע שנתעלם לגמרי מן הפוליטיקאים ומ
הליכוד שלהם, ונבחר באדם המספיק ומ
עמידתו בשער במאורע העיקרי של השנה:
שוער נבחרת ישראל יעקב חודורוב.

דני ענתון, חיפה
העולם הזה שוב מזמין את הקוראים להגיש
את הצעותיהם לתואר, כדי לסייע למערכת
בבחירתה.

דוגמה אישית

ביום ג' 17.7.56 ישכתי בקפת מינתי כי
תל-אביב. בשעה 22.15 עבר פטרול משטרה

ורת אבי, שניתן לי לא מכבר על-ידי שר
הנים — אם לא אבדום אל מי ואפסיק
לחזור על אי-הצדק שנעשה לי.
עלי לציין כי מר עיני היה רווק אריב
בהסמכת איומיו. הוא אפילו הכפיה לנסות
ולהשיג עבורי משרה — כמחול מכתבים
מכית לכיתו.

דאוד חורי, נצרת

בעיטה בעברית

כל הכבוד לכם על טיפולכם הנחרר בפישי
חק הכדורגל כמפסקה (העולם הזה 979).
כחובכ סמורם מושבע, עקבתה אחר כל ה
עתונים באותם הימים ואתם היחידים שהע
לחתם להביא שלל צילומים כה נרול במחיי
רות כזו.

יוחנן מירון, תל-אביב

ובכו, יוסלה מרימוביץ' כתב וצילם בשי
בילכם, סחף עכשוני אני מבין למח שלא היה
לו זמן להבקיע איזה עקר או שניים...
עוזי בירנפלד, בתים

אני רק מקווה שתוצאת המישחק לא נכ
עה מכר שנס הודורוב היה עמוק אותה
שעה בכיסוי המישחק בשביל חולם הזה.
אני, אולי תעשו מופעל לאומי ותבקשו מ
אילני, וטישנקו הרוסיים לכתוב ולצלם בשי
בילכם במישחק הנפוליון?

חיה בלומנסל, ראשון-לציון

אם יספיקו לנחוד עברית עד אז.
מה היה קורה אילו משרד החוץ שלנו
היה דורש בכל תוקף ששחקני הנבחרת הדי
רוסית שיבואו לשחק כאן יחליפו קודם את
שםם לעברית? האם היינו שומעים כררו
על החלוצי הימני תוציא-ל-ג' (מאמשיין)
המעביר את הכדור במסירה ארוכה לתייש
נאי (מישנקו) ותיישניקי לנתן נורי (איגור
אטמו) ומשלת פצצה ישר לרשת של חור
רוב — סליחה, חור?

יעקב בלדימן, חיפה

גופית-שרת

הירד לצלם שלכם על תמונת משה שרת
בנופיה, המסתיו לאשתו, כשהיא יוצאת מן
המקלחת בסדום (העולם הזה 979). אני חר
שב שזוהי תמונת השנה. אבל צץ בלבי
חשו נורא... הרמויות קצת טכנות ויכיר
לות להיות סתם רטויות אחרות.

אלמור, בוש, תל-אביב
יבוש הקורא בוש על חסדו. להלן צילמו
המלא של שר החוץ לשעבר בגופיה, בסדום.

משה שרת בסדום

זכות טבעית

כתבתם כמעט עמוד שלם על מר זכאי
מקריית שמונה (העולם הזה 978). רבות הן
המשפחות בארץ הנקראות בשם זכאי, מדוע,
אם כן, לא יפסקם את תמונתו של הנציץ
האברה המצלמה לצלמי העולם הזה?

יעקב זכאי, חיפה

גם צלם העולם הזה סבר כי הקורא זכאי,
יתר הזכאים, זכאים לראות את תמונתו
של מנהל החברה לפיתוח קריית-שמונה. יצ
חק זכאי, אולם הוא עצמו סבר אחרת, סירב
להצטלם.

דור ההמשך

מדוע אפשר בישראל לעורר פולמוס חריף
המפנות על, למשל, השאלה: האם לציין
היה וכן ארומ או שחורף? או לא יקום איש
להפנין נגד התעשרותו של פקיד זה או אחר
על חשבון שלם המסים או מעולה זו או
אחרת נגד חופש האזרח?

... הצרה היא שדור ההמשך הולך בתלם
וזה כולל לא רק נובניקים אלא גם חלק
נרול מאותם האנשים שהנישו לנו את המ
דינה על משל של כסף. הפסיכים המוצעים
ליצד הסוב חוקים וקוסמים כנראה יותר
מפושטנים מיושנים כגון כבוד עצמי, סוהר
מידות והתנגדות לרע.

אהרן ברט, עכו

עקבתי בעיני אחר כתבותיכם על המצב
הפוליטי ונילוויכם על השחיתות במנגנון
המשפלה. טוב לדעת שישנם לוחמים בשי
ראל הונגליים בחוק ובצדק, אולם נראה כי
השחיתות-הסכסוכאית חזקה הובה יותר מן
הקולות הבוררים הוועקים נגדה... אני רק
מקווה שאם תמכסם ישראל ותמשיך להתי
קיים, יצליח דור כריא יותר לטהר את ה
אוירה.

ג'ק שולמן, בולוואיו, רודזיה הדרומית

צריך להגיש משפט

המאמר על העולה החרש מהאן (העולם
הזה 977) כולו כתב אשמה אחד נרול עובד
העובדת הסוציאלית בצפת. הן תקפיד עובד
סוציאלי הוא: לעזור לאדם לעזור לעצמו.
... נעשה עולה לאותה צעירה על-ידי הדי
בתור שהבטיח לה נשואים ותי אתה כמת
הורשים בצפת ועונה ללא כתובת, ועוד הכי
ניסה להריון. על העובדת הסוציאלית לה
גיש תביעה בשם הכחורה נגד אותו חתור,
כי יש מה מקרה של הבטחת-שואו של נשוי
אים ושל נמישת ילד. כמובן, אין זה יקום
סופי, אך הכחור היה חייב לשלם עבור הדי
אשה הזאת וכל כסף שהיחה מקבלת הדי
מפל את מצבה.

יואל ויסנר, רמת-ים

בעיות ילדים

הודתי נתונה לכם עבור המאמר על חילד
בנילדים שונם (העולם הזה 976). בתור מר
רה הנני לבקשכם להתחיל בסדר חדש. אשר
יעסוק בעניני חינוך לפנייהם. מדור זה
יכול להיות לעזר רב להורים המתלבטים כי
בעיות חינוך ילדיהם.

אסתר דנסון, חיפה

עולה על העצבים

מדוע כתבתם אליקים העצבני (העולם הזה
979)? אני רווקא מכיר את איש שורת הדי
מתנבים אליקים העצבני והוא כלל לא איש
כזה...

דוד מרכוס, ירושלים

כן, אבל הקורא מרכוס אינו מכיר את הדי
מניה של העולם הזה בשעות העבודה הבור
ערת ביותר. הוא עצבני מאד.

רצח דייחאן (המשך)

מסחני ער וכווננו הקצר של הקורא
מלכיאל גרינוואלד (העולם הזה 978), ש
נעלם מסנו משום מה שדיחאן היה חבר
מפלגתו עור באמסטרדם.

תנועת המורתי שם שלחתה לארץ-ישראל
כשליחה ואף הוציאה לכדור גליון מיוחד
של תחונה. הוא אף נסע אז בקרון הרכבת
ההולנדית המסלכתית — בה הייתה נוסעת
בדרך כלל המלכה — אף זאת למי נקשת
מנהיגי המורתי בהולנד.

בהניעו ארצה, הוא ניתם את שפריו עם
המורתי מאחר והשקיף באמסטרדיה הרקובה
שלחם, והתקרב אל הרבנים דיסקין וזונר
מלך, מנהיגי אגודת ישראל ראו. מניאד
התחילו לרד לחינו. על כן, אין מלא
שמשליאל גרינוואלד מתאנה לו... מנהה
אותו בונד בעם ישראל ופושע מיני.

יעקב חיימון, תל-אביב

גורמי הרצח

במשך חודש ימים קרו ארבעה מקרי רצח
באשקלון. הסיבה תהיה ברורה לכל אחד, אם
יסור לאשקלון ויראה את מאות האנשים
המתחלבים ברחובה הראשי ולכל אחד שלהם.
צמוד לצדו אקרה, מפיט כמו בתקסס, דש
יגות לנשק, השפעתם של הפרטים הקרמי-
נליים וסרטי קאובוי, חוסר מודעונים לתר
בות, המטה שנוצב בתוצאה מהמצב הבטחוני
והכלכלי — כל אלה נורמים למצב איננה
ולשימוש בנשק כתחליף לשפה המקובלת.

נעים גלעד, אשקלון

מבט ממרחקים

קראתי את רשימותיה של נציגת הולנד
במיפניש בנות העמים, שהתפרסמו בעתון
מקומי. מסתבר שהרבה אשר ממנו התרשמה
הכי הרבה בכל מסעה היה יופיה ואישיותה
של אופירה ארו. היא כותבת שהעברית היש
ראלית עשתה רושם רב על הבנות שהיו
שם, בהתנהגותה המצויינת ובמיוחד בקשירת
הידידות בינה לבין נציגת מצרים.

ורדה היגנטליך, אמסטרדם, הולנד

כצדקים
איתקו

יהודה לא התבלבל

באחד מיליות הקיץ, החלטנו לעד
רוך קומיץ שיכיל מכל טוב, מ-
תפוחי-אדמה וקפה ועד ענבים, אבר
סיחים ותרגולות צלוויה. וכאן היתה
הבעיה העיקרית: מאיפה נגדיל תר
נגולת.

בחרנו בינינו שלושה חברה מן
המעולים שבחבנים ושחזנו אותם
לאחד הלולים שבמוטב. בבסחון התי
קרבו השלושה אל הלול, פתחו את
הדלת אך לרוע מזלם צלצל פעמון
אזעקה, שהיה מחובר במנגנון מיו
חד בביתו של הלולן. בעל הלול
תפס מקל עבה והתקרב אל הלול
בשאלה: "מי שחך?"

החברה כבר ראו את סופם לנגד
עיניהם. אך יהודה לא התבלבל וע-
נה בקול צרוד ודק: "זה אנחנו."
התרגולות.

המושבניק נרגע וחדד לישון.
אברהם לרנר, גת-רמוך